

[: Bohdaj sa prepadli
tie budínske mosty, :]
čo môjho milého
[: cez ne majú viesť. :]

Zpiev. II, 159 Na horách.

V 1. vyd. začína nápev notou g¹.

*

Melódia: [Sl. sp. III 539].

215.

(Allegro)

L. Vansa, [1867–73], *Píla*, [Gemermalohontská]

Sed - liač - ko - vi dob - re je, žit - ko —
(keď na - o - rie, na - se - je; je.)

pla - tí, má du - ká - ty, sed - liač - ko - vi dob - re je.)

Sedliackovi dobre je,
(keď naorie, naseje;
žitko platí, má dukáty,
sedliackovi dobre je.)

Zpiev. I, 279

V 1. vyd. je repetícia rozpísaná, ale je zasa repetíciou označené opakovanie 4.–11. taktu.

216.

Andantino

([Redakcia, 1880], Ružbachy, Spiš)

Tam ho - re, tam do - lu, tam ho - re ďa - le - ko

lu - bi - li še dvo - je ze serd - ca hlu - bo - ko.

SPÍŠ

Tam hore, tam dolu, tam hore ďaleko
lubili še dvoje ze serdca hluboko.

Ta nesčasná matka tak jim zavidzela,
Janička žltývlas zamurovac dala.

Mulare, mulare*), pytam vas preboha,
spravcež' mi okenko do mileho dvora.

Ešce te mulare nedomurovali,
už teho Janička na mare klasc mali.

Slyšela Hanička pervše zvony zvonic:
Puscež' ma, mamičko, bo me hlava boli.

Slyšela Hanička druhe zvony zvonic:
Puscež' ma, mamičko, bo me hlava boli.

Slyšela Hanička trece zvony zvonic:
Puscež' ma, mamičko, bo me serdce boli.

Ona ju puscila; na cinter bežala —
a na Janičkovi vyrostla duliya.**)

A na Janičkovi vyrostla duliya,
a na tej Haničke drobna rozmarija.

A vy všecke ludze, ktere tu stojice,
kejc se dvoje schodzi, pobrac še jim dajce.

Ja nesčasná matka tak jim zavidzela,
dve duše zmarnila, sama skamenela.

*) Mulare = murári, zedníci. **) Duliya = ľalija

Melódia: Sl. sp. D 216 — [Sl. sp. II 633] — [Sl. sp. I 279].

217.

(A. Bulla, [† 1873], z Oravy

